

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Vaarens Heliigdom

Citation: Rode, Helge: "Vaarens Heliigdom", i Rode, Helge: *Den stille Have*, 1922, s. 33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_08-shoot-workid55910.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Den stille Have

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

VAARENS HELLIGDOM

DANSK FLORA

I

NEJ se dog Himmelhvælvets skyfri Pande.
Hvor er vi nu? — O milde Vest og Øst! Sejl
langsomt Jord paa disse smulte Vande,
læg ind i Havn ved denne skønne Kyst.

Vor store Baad gaar fremad saligt baaren
paa blide Bølge og vi føres med.
Nu kommer Vaaren, raaber vi, ak Vaaren!
Men Vaaren er bestandig paa sit Sted.

Sit fjerne Sted og Skibet stanser ikke,
paa stille Vande øger det sin Fart,
og Vaaren glider bort for vore Blikke,
altid forbi og er et Minde snart.

34

Men som vi sejler ser vi mod det Fjerne
og skimter Helligdommen hist i Sør,
hvor Guden drømmer paa sin lyse Stjerne,
skjult for vort Blik af syv blaagyldne Slør.

35

II

Ak kan I huske, hvordan Storm og Kulde
gik frem mod os og gjorde os Fortræd.
Vi troede Vaaren død og under Mulde,
men Vaaren er bestandig paa sit Sted.

Skynd jer, Smaablomster! Nu er Stunden kommen.
Klæd jer til Fest og skynd jer op paa Dæk
imens vi sejler nærmest Helligdommen.
Kom! Første Mand paa Dæk! Kom Vintergæk!

Kom alle Blomster nu i Danmarks Lande!
Bellis og Følfod er der straks og ser,
hvidklædt og gulklædt mod de fjerne Strande,
milde som Engle, naar Guds Vilje sker.

Kom nu! — Kom alle Skovens Anemoner:
Bryd gennem Løvets Kobbler og vær med.
Bøj jer og nik med eders blege Kroner.
Vi sejler nu forbi et helligt Sted!

Skovsyre! Tag din lille fine Bluse
med Striber! — Kan du ikke helt forstaa
det store Budskab, som du hører bruse,
er du dog glad, naar du har Blusen paa.

Sig til Violen, at den gør sig rede.
Straks blaaner Skaren frem, den var beredt.
Smørblomsten bliver ikke længer nede
i Lasten, hvor dens Guld var indesnet.

Kodriver! Kom! — Straks staar en Flok og græsser.
Som Mælk og Honning er den lys og blid,
nystrøget, fin og ren, som smaa Prinsesser,
en Søndagmorgen foran Kirketid.

Send Bud til Skovens Dyb og sig Konvallen:
Sving nu Konval dit hvide Offerkar!
Hør Ærenpris, Forglemmigej, vor Kalden,
smil nu til Himlen, himmelfødte Par!

Send Bud til Gedeblad og til Kastanjer.
Kastanjer, I som naar saa herligt op:
Skynd jer. Sæt eders grønne Sejl, bemand jer
med hvide Blomster helt til Mastens Top.

Send Bud til Tjørnen paa den store Slette.
Lad Ord gaa videre til Hyld og Hæk,
at alle hvide Blomster skal staa rette
og hilse Vaaren. Skynd jer op paa Dæk!

Kom røde Stjerner! Kom smaa gule Sole.
Blaaklokker smaa! Rør eders Klokkespil.
Rejs eder op i eders grønne Stole,
her, hvor vi hører Helligdommen til.

Kom Præstekraver! Eders Solguldskeer
udstraaler Hvidhed paa den grønne Jord.
Og du Skarntyde! — Univers af Stjerner,
udbred din Mælkevejs beskedne Flor!

Kom gule Snerre! Sling jer blege Snerler
i yndig Dans blandt Blomsterfolkets Hær.
Se Dagens Guld og Nattens hvide Perler
forkynder jer, at Vaarens Gud er nær.

Op Skabiosa, Ærteblomst, Cikorie.
Hanekro, Hejrenæb og Kællingtand!
Nu er det Tid! Bad jer i Gudens Glorie,
som straalere op bag Horisontens Rand.

Blæs Solskinsløvetand din Sæbeboble,
din lille Sommermaane let og bleg!
Blæs ad dit Smædenavn! — Det maa fordoble
din Fryd at hilse Guden med en Leg.

Frem Bukkeblad, Blaamunke, Padderokker!
Jomfru Marias Særkeærmer — frem!
Ranunkelguld og blide Bronceklokker,
se i det Fjerne Eders sande Hjem.

Kom Slangehoved, Fløjels Oksetunge,
Bjørnelab, Torskemund og Krageklo.
Beskedne Sjæle og dog evig unge!
Salig enhver, som er sin Guddom tro!

Lyngblomst paa fattig Jord! — Hør Lærken lokker
med helligt Budskab. Vend dig nu mod Syd,
Ring nu med Millioner røde Klokker.
Ring om din ædle Armod's rige Fryd.

Ak, søde Syn i Engen og i Parken,
ved Slottets Port og ved det mindste Bol.
Kornblomst og Valmu staar i Hvedemarken,
klædte i Himmelfløj og Skarlagensol.
39

Den gode Kløver med sin bramfri Rødme
skjulte sig helst; men maa dog være med
og ofre af sit Sinds beskedne Sødme,
som den, hvis Indre er et helligt Sted.

Selv Agerkaalen kommer op og titter,
skønt det er strengt forbudt for Agerkaal.
Den presser sig mod Kornets gyldne Gitter
og titter mod det fjerne Drømmemaal.

Mjødurt og Røllike, den vilde Nellike
vil ogsaa skimte Vaaren paa dens Sted.
Den bistre Tidsel tænker vel „jeg vil ikke“,
gør sig dog blid og blaa og følger med.

Iris staar Sværdvagt rundt om Eng og Mose,
Aakanden dukker af sit sorte Vand,
og højt paa Skrænten staar den vilde Rose
og stirrer ind i Æventyrets Land.

Op alle Piger nu i Danmarks Lande!
Klæd jer i Grønt, Blaat, Gult og Hvidt og Rødt.
Straal, lys og glød i Skove og paa Strande,
hvor eders Blomstersøstre alt er mødt.
40

Op alle Blomster nu! Se mod det Fjerne.
Vend eders søde Aasyn imod Sør,
hvor Guden drømmer paa sin lyse Stjerne,
skjult for vort Blik af syv blaagyldne Slør.
41

Vi glider bort, langt bort, og Blomsten drysser
og vifter Helligdommen sit Farvel!
Vifter Farvel du fjerne Gud og kysser
den Luft som nu er kold og mørk ved Kveld.

Vi glider ind i Is og barske Vinde,
vort Skib skal frem og vi maa følge med.
Vi rejser med et indefrossent Minde,
men Vaaren er bestandig paa sit Sted.